

Christine van Reeuwijk vecht tegen én voor ME

'Ik probeer steeds een slootje te maken van een oceaan'

Alles is knokken voor Christine van Reeuwijk, zelfs simpele dingen als een glas water optillen of naar de keuken gaan. De oorzaak: ME, Myalgische Encefalomyelitis. Vanuit haar bed vecht Christine er samen met lotgenoten en sympathisanten voor dat ME serieus wordt genomen. Rivas ondersteunt haar met Zorg Thuis, huishoudelijke hulp en aanvullende zorg.

'Inspanningsintolerantie', dat is ME feitelijk. Letterlijk elke inspanning kost abnormaal veel energie en hersteltijd. Christine (39) leeft er al zeventien jaar mee. 'Het is een van de meest invaliderende ziektes. De Wereldgezondheidsorganisatie erkende ME in 1969 als neurologische aandoening, maar in Nederland is er nauwelijks geld voor biomedisch onderzoek en vrijwel geen aandacht onder artsen of in medische opleidingen.' In de praktijk stuit Christine regelmatig op onbegrip en willekeur, maar ze weigert pertinent zich uit het veld te laten slaan. Zo organiseert ze op 12 mei, Wereld ME-dag, samen met een groot aantal sympathisanten een fietstocht van haar woonplaats Lexmond naar het Binnenhof in Den Haag. Daar wordt een petitie aangeboden die aandacht vraagt voor ME (zie www.erken-me.nl). Voor Christine is meegaan uitgesloten. 'Ik hoop zó dat ik een goede dag heb en wel in staat ben aanwezig te zijn bij het startschot.'

Extra kleur

Christine heeft veel steun aan haar ouders, haar broer en zijn gezin, allemaal mantelzorgers. De Zorg Thuis en huishoudelijke hulp die ze

meerdere keren per week via Rivas ontvangt, is voor haar ook van grote waarde. 'Het is fijn dat die vormen van zorg er zijn. De medewerkers van Rivas doen hun best om mijn leven extra kleur te geven. Door me met praktische zaken te helpen of door een goed gesprek bij de koffie. Mijn ouders zorgen dagelijks onvoorwaardelijk voor me, maar gelukkig kunnen ze het dankzij de aanvullende zorg van Rivas af en toe loslaten.' De contacten met mensen en het schrijven van columns helpen haar de afstand tussen haarzelf en de wereld om haar heen te verkleinen. 'Een oceaan wordt een slootje op het moment dat je elkaar als verzorgende en cliënt probeert te verstaan. De fietstocht maakt ook dat de onmacht van mensen wegvalt, omdat ze nu wel iets voor me kunnen doen. Dat is fantastisch.'

